

(K) Dlouho jsme vydrželi u relativity resp. u reality různých forem energií, energetických systémů a jejich vzájemných vztahů. Zkusme nyní něco o relativitě zobecnit. Energetické systémy mají rozdílné stavy poznání vycházející z jejich stavů, pohybů, relativního vnímání prostorů a časů.

(?) *Jak je rozdělíme z hlediska vertikální komunikace?*

(K) Obecně na všech úrovních mikroprostorů i makroprostorů je dělíme na komunikaci mezi podsystémy, systémy a nadsystémy. Je nutné doplnit, že vždy jde o relativní pohled a to v podobě konkrétního pohledu na určitou mikro-situaci nebo z pohledu vyššího nadhled z makro-situace. Vždy jde o vztah, komunikaci něčeho s něčím, někoho s někým.

(.) **Pochopil jsem, že každý energetický systém resp. i ta nejmenší částice má svobodnou vůli na své cestě do vnějších prostorů Universa. Rozhoduje se na své cestě ven i zpět jednotlivými prostory resp. v určitém prostředí. To je svým způsobem i osudové. Naše současné BYTÍ v určitých podmínkách je právě takové, do jakých jsme se svými rozhodnutí v možném prostředí Universa dostali. Nic není náhoda. Nadsystémy stále reagují na naše jednání.**

(??) ***Myslíte si, že ve všech případech stavů a pohybů jde opravdu o vědomé rozhodování?***

(K) Chci především říci následující skutečnost, která je důležitá pro další úvahy. Částice koncentrují a vytvářejí vyšší a vyšší bytosti, ale k vertikálním branám mezi prostory přistupují každá částice jen a pouze sama za sebe se svým archivem BYTÍ stavů a pohybů. Právě tento archiv a stav BYTÍ je na bráně analyzován. Lze to přirovnat výkladu, jak si astronomové představují funkci černých děr, které pohlcují všechnu nám známou formu energie. Dochází zde díky obrovské gravitaci k deformaci prostoru do tzv. červích děr, kde každý energetický systém v tomto prostoru rozdrčen na ty nejmenší možné částice tohoto či dalšího určitého prostoru. Dalším vědomé konání částic jsou zkušenosti z měření na úrovni Planckova rozměru, kde dochází k odlišnostem v očekávaných pohybech částic (viz. kniha Elegantní vesmír od Briana Greena).

(.) **Jinými slovy chcete říci, že každá část celku i celek sám jsou ve svém BYTÍ vědomými archetypy Universa.**

(K) Ano. Chcete-li to upřesnit. Systémy jsou vědomé na všech zharmonizovaných úrovních nižšího BYTÍ. Nevědomou úroveň BYTÍ se snaží postupně harmonizovat a tím posouvat své poznání z nevědomé do vědomé roviny. Zákony jsou platné pro celé Universum obecně. Proto je třeba si všechny stavy a pohyby na všech úrovních, co nejvíce uvědomovat. Uveďme si příklad. My jako lidé existujeme a pracujeme na harmonizaci čtvrté úrovně koncentrace energie. Myslím tím, že si uvědomujeme BYTÍ v harmonii fyzikálních, chemických a biologických zákonů. O těch nepolemizujeme, alespoň ne příliš. Ale na úrovni společenského BYTÍ a pohybů si toto plně neuvědomuje. Jako celek, systém, atraktor máme liché a zdeformované představy o cílech a tvorbě harmonie na společenské úrovni. Tvrdíme, že harmonii nelze plně nastolit, když BYTÍ je presentováno nebo je bojem o

energetické zdroje. Tvrdíme, že globální harmonie není možná. V nás je historicky zabudováno, že cokoli učiníme, je či musí být na úkor někoho, něčeho. Tím myšlením popíráme a nerozumíme možnosti s absolutní harmonií BYTÍ. Je nutné si uvědomit, že Universum má dostatek zdrojů pro ty, kteří pro něj pracují. Není to tedy o limitovaných zdrojích, ale o možnosti přístupu k neomezeným zdrojům energie po dosažení určitých stupňů harmonie. Z našeho pohledu jde o vnímání energie jako zdrojů pro naše biologické a společenské BYTÍ (HH a JJ). Náš historicko - dogmatický přístup k energetickým zdrojům je nesmyslný a principiálně neopodstatněný. Universum jako bytost má neustále dostatek energie pro všechny své periférie, které si uvědomí možnost BYTÍ v harmonii a konají ve smyslu principu harmonie. Vznikne-li poptávka po zdrojích, pak každý systém v prvním kroku zrychluje tok stejného množství energie v systému. Po ujištění sama sebe, že je poptávka po energii relativně stabilní, dodává do systému další množství energie.

(??) Odkud tu energii vezme?

(K) BYTÍ Universa jsme přirovnali tomu, že se Universum nadechuje a vydechuje. V případě zrychleného a objemově většího nádechu tuto energii dostává z NADUNIVERSA resp. dalších 11 Univers. Problém nedostatku energie je mylný.

(??) Podle Vás princip společenské harmonie tedy není vzájemným bojem bytostí o energetické zdroje? Vy si myslíte, že i lokálně jsme schopni zajistit všechny potřebné zdroje pro biologické a společenské BYTÍ bez vzájemného boje o tyto zdroje resp. podsystémy či energetické vstupy?

(.) Promiňte, ale mně to připomíná něco, co jsme zde ve východní Evropě dlouho poslouchali. Myslím tím hlavní zákon socialisté ekonomiky, který zněl v tomto smyslu: „Každému podle jeho potřeb a zájmů“. A víme, jak to skončilo.

(K) Rozumím. Chtěl bych Vás ujistit, že nejde o teorii prosazující kapitalismu či komunismus. Je zřejmé, že Pansofia se projevuje v ekonomice i politice, Jde o společenské vědy, ale nyní bych se opravdu nechtěl pouštět do politicko-ekonomické debaty o jednotlivých historiích prověřených i neproověřených teorií či společenských systémů. Možná někdy přijde ten čas. Podívejme se na to z čistě energetického pohledu. Principy práce s energií jsou zabudované do systému BYTÍ v celém Universu. Problémy v tocích energií jsou vytvářeny jednotlivými, egoistickými, disharmonickými rozhodnutími jednotlivých bytostí, archetypy, což vytváří následné bloky v tocích energie. Na základě toho vznikají místní resp. lokálně prostorové nedostatky či přebytky energie. Matematicky jde o relativně časově omezené nerovnice v BYTÍ. Jak jsem uváděl v I. části, je Universum globální rovnicí BYTÍ, která je realizována cykly časově omezených nerovnic, nádechy a výdechy nadsystémů, systémů i podsystémů. Rozhodují-li se podsystémy nejen v zájmu svém, ale i vyšších nadsystémů, pak nedochází v pravidelnosti cyklů energetických výměn k blokování energie na základě nesladěnosti a prosazování rozdílných zájmů. Měli bychom se snažit o vědomé podporování cyklických kvantových toků energie systémem s cílem postupného společného růstu poznání a tím cestě k bráně. To znamená podporování množstevní (kvantitativní) a hodnotové (kvalitativní) koncentrace energie v systému. Na základě tohoto poznání začneme vnímat existenci energie v Universu s tím, že ani teoreticky ani prakticky, toto BYTÍ není

potřeba chápat jako nezbytně nutný boj o zdroje, vstupy resp. energie. Prostřednictvím střídání cyklů BYTÍ energie v prostoru a čase dochází k růstu poznání a výdejům energie pro (dis)harmonii na plnění úkolu na sobě, ale i pro (dis)harmonii vyšších nadsystémů pro něž pracujete. Tyto nadsystémy Vám, pak dodávají potřebné množství energie podle výše Vaší investice k plnění dalších úkolů v systému BYTÍ.

(?) *Zeptám se Vás: „Proč podle nám známých společenských zákonů děláte, to co děláte jako jedinec, člen rodiny, firmy, národa, bytost této planety?“*

(K) Pokouším se Vám nyní ukázat, co je základním smyslem této teorie. Naším hlavním úkolem HH, JJ a HJ bytostí, je nalézt maximální prostorovou a časovou rovnovážnost harmonie BYTÍ ve společenských systémech, atraktorech, které jako podsystemy vytváříme. Jde o základní vysvětlení principu tvorby společenských archetypů v systému BYTÍ Universa na základě stavu poznání, jež jsou reálným projevem BYTÍ. Vzpomeňme, že slyšet ještě neznámá vnímat, vnímat ještě neznámá rozumět a rozumět ještě neznámá podle toho reálně konat. Ve filmu Matrix bylo řečeno: „Nestačí jen cestu znát, ale také po ní jít!“

(.) **Tomu rozumím i nerozumím, stejně je každé naše rozhodnutí relativně dobré jako i špatné. Kdyby nebylo „špatných“ rozhodnutí, nebylo by růstu našeho poznání.**

(K) Ano. To je pravda. Pravdou, také je, jak se vědomě z našich „špatných“ rozhodnutí učíme a poučíme. Jak často a jak dlouho nás musí nadsystém zkoušet, aby byl přesvědčen o relativní stabilitě našeho poznání ve prospěch Universa. Jinými slovy nemusím být zlodějem, abych věděl, že krádež je disharmonickým rozhodnutím. V lepším případě nemusím být ani okraden a mohu se poučit ze současného stavu okolí či minulosti. Logickým závěrem je potom, že naše minulost by se nemusela opakovat. kdybychom se uměli poučit z dis-harmonizačních chybách v dějinách. A podívejte se na naše dějiny.

(?) *O čem mluvíme?*

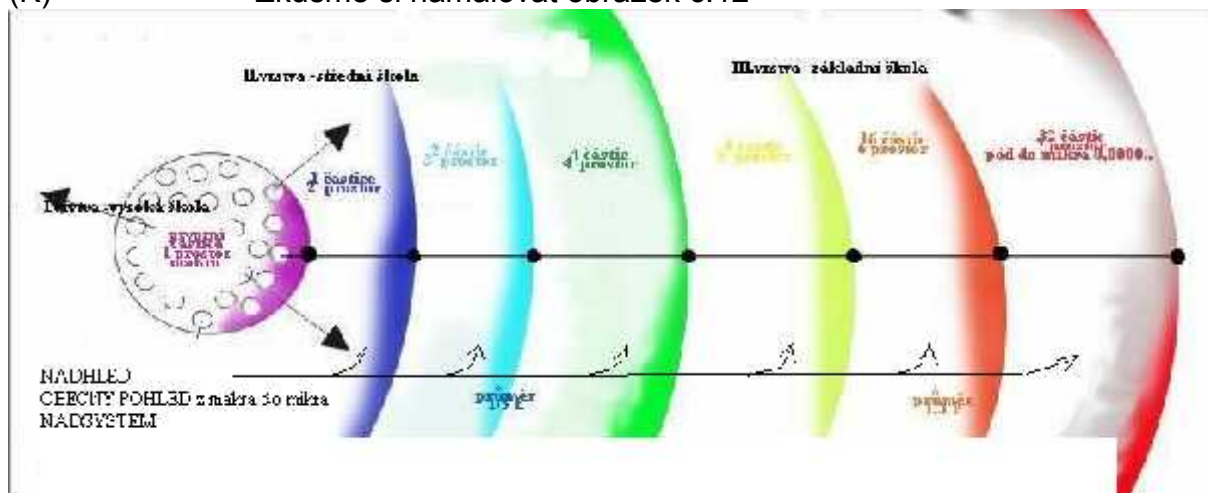
(K) Stále mluvíme o naší cestě životem, jak jsme schopni budovat svůj stav vědomého, podvědomého i nadvědomého poznání. Z této cesty poznání, pak vnímáme dobrá a špatná slova a činy. Raději používám termín pro-harmonické nebo dis-harmonické činy. To by nám nyní mohlo stačit. Více budeme konstatovat, v kapitole o „Relativní a absolutní pravdě“. Zopakujme jen, že zájem resp. investice nadsystému do podsystemu je přímo úměrná velikosti investice učiněné podsystemem.

(?) *Víte pro koho pracujete?*

(K) Doufám, že jsme si dokázali, že vše je relativní, stavy, pohyby, prostor, čas, velikost energetické koncentrace, stav poznání, typ úkolu, stejně tak, jako je relativní pohled i na rozhodnutí učiněná ze svobodné vůle či osudu. Relativní je i každá otázka a odpověď, kterou dáte či dostanete. Opět Vám nezbyvá nic jiného než Váš stav poznání resp. Vy sami se svým Já (2x 9 Já). Přistupujete tak i k Pansofii.

(.) **To je právě ono. Na každou otázku můžeme dostat nebo dát velmi mnoho odpovědí od naprosto konkrétních až po úplně obecné. Z Vašeho výkladu je pochopitelné, že s rostoucím vyšším a vyšším poznáním roste i pravděpodobnost, že naše konkrétní řešení, rozhodnutí ladí s řešením a cílem či pohledem obecně platným.**

(K) Zkusme si namalovat obrázek č.12

Vyšší a vyšší poznání, „vzdělání“, mi umožní nejen reálný mikro-pohled, ale i nadhled resp. makro-pohled. Snahou každého z nás by, proto mělo být celý život se vzdělávat a dosáhnout, co nejvyššího možného poznání, vzdělání nejen pro budoucí pracovní profesi, ale pro život sám, který dennodenně žijeme a budeme žít.

(.) **Máme, ale různé stupně nadhledu. Dejme si příklad z firmy, kdy (ne)bude ve skladu chybějící, ukradené zboží. Jinak tento problém bude vnímat a vidět majitel, jinak ředitel, jinak ekonom, jinak skladník a jinak vrátný. Podobně se dívají na problémy v systému i jednotlivá HH i JJ těla člověka, že?**

(K) Pokusím se doplnit. Například zánět slepého střeva bude jinak vnímat a řešit mozek, jinak krevní oběh, jinak střeva a jinak další HH těla. Každý podle svého úkolu, který v systému plní. Jednoznačně to má vliv i na plnění úkolů a udržování harmonie u jednotlivých JJ těl (viz. dřívější tabulka). Každé tělo problém řeší ve svém prostoru a svém čase. Víme, že tělo pracuje v cyklech resp. v na sebe návazných fázích podle toho, jak jimi protéká energie. Podívejme se na to z nadhledu, z celkového pohledu na Universum. Máme zde bytosti v jádře Universa I., v jeho Ektodermu. Můžeme to přirovnat mozků, který ví o systému nejvíce ze všech. Máme zde další těla v tělech jeho Mezodermu, bílku, chcete-li cytoplasmě Universa II. a samozřejmě v Endodermu Universa, skořápce či obalu Universa III. Ve všech těchto prostorech jsou bytosti, které jsou vzájemně a fázově na sebe napojeni (viz. tabulka č. 50/ I./ XXV O počtu bytostí). Je zřejmé, že vnímání problému v systému Universa budou jinak vnímat bytosti z jádra, jinak bytosti z bílku a jinak bytosti ze skořápky a to vždy ze svého prostoru a svého vnímání času.

(.) **Myslím, že už vím, proč jedna z dalších kapitol bude věnována jenom prostoru a jenom času. Pokusím se vrátit k něčemu jinému. Vy jste v podstatě řekl, že nadsystém svými investicemi do podsystémů vytváří 100% podmínky resp. osudové podmínky pro své podsystémy. Přiznám se, že bych**

rád slyšel něco více, protože si myslím, že jste zároveň řekl, že podsystém si vše rozhoduje sám ať vědomě či nevědomě. Tomu nerozumím.

(K) To se, ale nevylučuje. Vracíme se zpět ke svobodnému rozhodnutí v osudovém prostředí, ať bylo, je či bude učiněno Adamem a Evou v Ráji Universa nebo je-li činěno mou osobou, někde v jednom z 96 vesmírů Universa, v galaxii Mléčná dráha a na planetě Zemi. Snažím se Vám ukázat a dokázat, že zákony a pravidla uvedená v Pansofii jsou platná ve všech prostorech Universa.

(?) *Zkusím to jinak. Co se bude dít, když jako jedinec resp. otec nebudu plnit svou funkci v rodině nebo když nebudu plnit pracovní povinnosti, které po mně firma chce? Co lze očekávat, budu-li pracovat a jednat jen pro svůj prospěch jedince? Jak bude reagovat rodina a firma jako celek na mé jednání?*

(.) **Vy rodinu a firmu nazýváte nadsystém vůči mě jako jedinci. Rodina a firma se snaží udržovat svou harmonii BYTÍ. Budou se snažit opravit mé chování v zájmu pro rodinu a firmu. Potřebují a musí v nějakém čase vyřešit energetický blok v toku energie ve svém systému, který vznikl jen na základě mého egoistického rozhodnutí. Nefunkční podsystém musí být opraven, převeden na jinou práci pro systém nebo zlikvidován. Podsystém přeci nemůže dlouhodobě pracovat proti systému. Nadsystém, žádný systém nemůže v rámci svého BYTÍ v Universu ohrožovat svou vlastní existenci a své směřování do harmonie.**

(K) Přesně tak. Každý nadsystém dělá neustálou analýzu svých stavů a pohybů (viz. symbol 5). Pakliže podsystém Universa přestává pracovat pro Universum resp. pro nadsystém a začíná pracovat pro sebe, vnímá to nadsystém jako energetický problém v toku energie. Vznikající či vzniklou disproporci a rostoucí disharmonii musí řešit. Obecně to lze popsat následujícím způsobem:

- a) NS svým kontrolním mechanismem zjistí, že PS pracuje proti němu
- b) NS se bude snažit PS vrátit na cestu práce pro něj, jinak řečeno opravit PS, nápravou stavu jeho poznání, proto vkládá PS do cesty BYTÍ zkoušky, na kterých se snaží doplnit jeho poznání
- c) zjistí-li NS, že PS není možné změnit resp. opravit, nezbývá mu nic jiného než ho převést na jiný úkol, odpovídající jeho stavu poznání nebo PS zlikvidovat resp. rozložit ho na energeticky nižší PS a převést je na práci v nižších úrovních BYTÍ.

(?) *Již víte, v čem spočívá relativní pohled podsystému, systému i nadsystému na jakoukoli situaci ?*

(.) **Je to vždy relativní pohled odkudsi někam. I můj pohled jako osoby je relativní, protože svým pohledem vnímám různé systémy v různém prostoru a čase. Já jsem :**

a) nadsystémem, který sleduje a řídí ostatní části svého těla

b) systémem, který sleduje, měří a rozhoduje se v podmínkách s ostatními lidmi (resp. s rovnocennými energetickými systémy)

c) podsystémem, který je součástí velmi mnoha vyšších nadsystémů, pro které chce či nechce pracovat resp. si uvědomuje či neuvědomuje, že pro ně pracuje

(K) Jinak řečeno, je to relativní pohled z konkrétní situace resp. mikroprostoru až k pohledu obecnému na situaci z makroprostoru. Každé rozhodování je zatíženo stavem poznání resp. znalostí či neznalostí zákonů Universa.

(.) **To neříkáte nic nového. Je zřejmé, že pohled z nadhledu je vždy obecnější. Už ve Starém zákoně to bylo napsáno, proto také Židé věnují takový důraz, na co nejširším vzdělávání svých dětí.**

(K) Já jsem netvrdil a netvrdím, že je to něco nového. Chci jen říci, že znalost zákonů Universa resp. stavů a pohybů energie v Universu nám může pomoci. Je lepší zákony znát, než se naslepo trefovat do řešení, která jsou právě těmito zákony předem definována jako výsledek zákonu akce a reakce.

(.) **Tak tomu rozumím. Nechce se mi, ale věřit, že víte odpovědi a řešení na vše. A to i na to, co sami dokonce ještě neznáme.**

(K) To je relativní. Co známe či neznáme, to prověří až historie.